

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

P-271/2026-10

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Osijeku, po sucu Spomenki Rodić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja I-tužitelja Nediljke Mudri, Ante Starčevića 24, Višnjevac, OIB: 55864779390 i II-tužitelja Tatjane Mudri, Ante Starčevića 24, Višnjevac, OIB 51742849968, zastupana po skrbniku Nediljki Mudri, Ante Starčevića 24, Višnjevac, OIB: 55864779390, zastupane po punomoćnici Katarini Ravnjak, odvjetnici u Osijeku, protiv tuženika OTP banka d.d., OIB 52508873833, Split, Ulica Domovinskog rata 61, radi utvrđenja i isplate, nakon rasprave zaključene 4. svibnja 2026. u nazočnosti I- tužiteljice osobno, punomoćnika I i II tužiteljice i punomoćnika tuženika, radi obavezno ništetnosti, 10. srpnja 2026.

presudio je

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka odredba članka 5. Ugovoru o kreditu broj 070326148161 AE kojeg su tužitelj odnosno njegov pravni prednik Ivan Mudri kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor zaključili dana 26. ožujka 2007. godine.

II. Nalaže se tuženiku OTP Banka d.d., OIB: 52508873833, Ulica Domovinskog rata 61, Split da s osnova naknade troška odobravanja kredita isplati tužiteljici Nediljki Mudri, OIB: 55864779390, Ante Starčevića 24, Višnjevac, Osijek 3/4 dijela ,a tužiteljici Tatjani Mudri, OIB: 51742849968, Ante Starčevića 24, Višnjevac, Osijek, 1/4 dijela iznosa od 142,75 EUR (stočetrdesetdvaeuraisedam desetpetcenti), sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 30. ožujka 2007. po stopi koju određuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena do 31. srpnja 2015..a od 01. kolovoza 2015. godine pa do 31. prosinca 2022. godine uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. godine pa do 29. prosinca 2023. godine prema stopi zatezne kamate koja se određuje za svako

polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za tri postotna poena, od 30.prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 169,92 EUR, sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 10.srpnja 2026. pa sve do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.I i II - tužiteljice po punomoćniku podnijele su dana 18.veljače 2026. tužbu protiv tuženika u kojoj tužbi navode da je pravni prednik tužiteljica, suprug odnosno otac pok. Ivan Mudri iz Višnjevca, Ante Starčevića 24, OIB:38368142334, kao korisnik kredita i tuženik kao davatelj kredita zaključili su 26.3.2007. Ugovor o kreditu broj: 070326148161 AE. Ugovorom o kreditu, tuženik je stavio na raspolaganje tužitelju iznos u kunama, koji odgovara protuvrijednosti 7.900,00 CHF, po srednjem tečaju za CHF tečajne liste HNB važeće na dan korištenja kredita ali uz obvezu da plati pri korištenja kredita iznos naknade u visini od 2,99% od iznosa kredita, odnosno 1.075,54 hrk (235,72 CHF) koji je tužitelj i platio dana 29.3.2007.Prema zakonskoj konverziji a s obzirom da je od 1.1.2023. godine u Republici Hrvatskoj EUR službena valuta, iznos od 1075,54 hrk iznosi 142,75 EUR. Tužitelji su univerzalni zakonski nasljednici pok. Ivana Mudri i u tom kontekstu nasljednici su i tražbine temeljem ništetnih odredbi ugovora o kreditu. Osim toga, Rješenjem javnog bilježnika Krešimira Milasa iz Osijeka kao povjerenika Općinskog suda u Osijeku br.O-44/2012 UPP/OS-134/2023 naknadno pronađena imovina iza pok. Ivana Mudri tražbina po ugovoru o kreditu broj: 70326148161 AE kojeg su zaključili pok. Ivan Mudri kao korisnik kredita i OTP Banka d.d. Split kao davatelj kredita raspoređena je upravo na tužitelje. Dokaz: Rješenje javnog bilježnika Krešimira Milasa iz Osijeka br.O-44/2012-13,UPP/OS -134/2023.Tužitelj je informiran o obvezi plaćanja naknade odnosno troškova obrade kredita ali nije bio informiran o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade (koje usluge i koji troškovi tu ulaze i u kojoj visini svaki od njih). U konkretnom slučaju radilo se o tipskom ugovoru, i o spornoj odredbi se nije ni moglo pregovarati dakle banka nije vodila računa o zakonitim interesima potrošača nije vodila računa. Ugovor je bio tipski i predstavljen kao "uzmi ili ostavi", bez

mogućnosti za pregovaranje o uvjetima i transparentnog objašnjenja troškova koji se odnose na ulaznu naknadu, kao uostalom ni u odnosu na ostale odredbe predmetnog ugovora. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZZP, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a st. 2., smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Naknada, u ugovoru označena kao troškovi kredita predstavlja dakle nepravičan ugovorni uvjet prema članku 81. ZZZP, jer je ta naknada bila unaprijed formulirana od strane tuženika, bez mogućnosti tužitelja da utječe na nju, čime je došlo do neravnoteže u pravima i obvezama stranaka, na štetu tužiteljice. Tužitelj smatra da je odredba o jednokratnoj ulaznoj naknadi (trošak obrade kredita) ništetna. Tužitelj predlaže da Sud nakon provedenog dokaznog postupka donese sljedeću presudu

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka odredba članka 5. Ugovoru o kreditu broj 070326148161 AE kojeg je tužitelj odnosno njegov pravni prednik Ivan Mudri kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor zaključili dana 26.3.2007. godine.

II. Nalaže se tuženiku Otp Banka d.d., OIB: 52508873833, Ulica Domovinskog rata 61, Split da s osnova naknade troška kredita isplati tužitelju Nediljki Mudri, OIB:55864779390, Ante Starčevića 24, Višnjevac, Osijek 3/4 dijela a tužitelju Tatjani Mudri, OIB: 51742849968, Ante Starčevića 24, Višnjevac, Osijek, 1/4 dijela iznosa od 142,75 eur (stočetrdesetdvaeuraisedam desetpetcenti) zajedno s pripadajućom zateznom kamatom koje teku od 30.3.2007. pa do 31.7.2015. u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. god. pa do 31.12.2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, od 01.01.2023. god. pa do 31. prosinca 2023. po stopi zakonske zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 %, a od 1. siječnja 2024. pa do isplate po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili graničnoj kamatnoj stopi proizašloj iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotna poena, u roku 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju prouzročeni parnični trošak zajedno sa zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja presude pa sve do isplate, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili graničnoj kamatnoj stopi proizašloj iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna, u roku od 15 dana.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da su tužba i tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovani te se predlaže njeno odbijanje kao i obvezivanje tužitelja da tuženiku nadoknadi prouzročeni parnični trošak. Navodi da tuženik unatoč tome što spori osnovu tužbenog zahtjeva, ne spori činjenični supstrat koji tužitelj iznosi u odnosu na plaćanje predmetne naknade te pregovora oko plaćanja iste pa sukladno odredbi čl. 332.a ZPP-a nema potrebe zakazati ročište jer je o osnovanosti tužbenog

zahtjeva moguće odlučiti temeljem stanja spisa. Neovisno o navedenom, prema stajalištu tuženika, ispravnom primjenom materijalnog prava na okolnosti koje tužitelj iznosi u tužbi, tužbeni zahtjev je potrebno odbiti iz razloga koje tuženik iznosi u nastavku ovog odgovora na tužbu. Nije sporno da je tužitelj s tuženikom sklopio predmetni Ugovor o kreditu. Međutim, sporno je, je su li u konkretnom slučaju pojedine odredbe Ugovora nepoštene, a time i ništetne. Tužitelj svoj tužbeni zahtjev temelji na tome da je Ugovor u navodnoj suprotnosti sa određenim zakonskim odredbama kojima je uređena zaštita potrošača, kao i Zakonu o obveznim odnosima. Tuženik se takvim tvrdnjama izričito protivi te će u nastavku obrazložiti temelj za svoje protiviljenje. Tuženik prvenstveno ističe prigovor zastare tužiteljevog novčanog potraživanja, a koji prigovor se detaljno razrađuje u nastavku ovog odgovora na tužbu. Stoga tuženik ovdje ističe prigovor zastare potraživanja kako slijedi: Ako bi se postupak pravno kvalificirao kao postupak radi naknade štete, primjenjivao bi se zastarni rok iz članka 376. Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine 53/1991, 73/1991, 3/1994, 111/1993, 107/1995, 7/1996, 91/1996, 112/1999, 88/2001, 35/2005; u daljnjem tekstu: ZOO), koji propisuje da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, a u svakom slučaju za pet godina otkad je šteta nastala. S obzirom da su u predmetnom Ugovoru o kreditu sadržane odredbe koja su tužitelju navodno prouzročile štetu, očito je da je subjektivni (trogodišnji) i objektivni (petogodišnji) rok za veliku većinu pojedinačnih mjesečnih iznosa protekao. Ako bi se postupak pravno kvalificirao kao postupak radi povrata mjesečnih anuiteta, primjenjivao bi se zastarni rok iz članka 372. ZOO-a, koji propisuje da tražbine povremenih davanja zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakog pojedinog davanja. Tuženik ističe i da se kod Ugovora o kreditu radilo o iznosima koji su plaćeni tuženiku kao anuiteti, stoga sukladno članku 372. ZOO-a, tražbine povremenih davanja (a u što se izričito uključene i tražbine anuiteta) zastarijevaju za tri godine od dospelosti svakoga pojedinog davanja. Slijedom navedenog, bilo bi nedopustivo da, primjerice, takve tražbine tuženika prema tužitelju zastarijevaju za tri godine, ali da tražbina tužitelja za povrat istoga zastarijeva u duljem roku. Ako bi se zbog utvrđivanja ništetnosti utvrdilo da se radi o stjecanju bez osnove, zastarni rok je 5 godina od dana sklapanja ništavog pravnog posla (dakle od 26.03.2007.g. kada je i sklopljen predmetni Ugovor), kako je stajalište izraženo i u sudskoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske u presudi VSRH Rev x 183/2011 kako slijedi: „Prema prihvaćenoj praksi ovog suda, a suprotno stajalištu nižestupajskih sudova, kod zahtjeva za vraćanje primljenog temeljem ništavog pravnog posla rok zastare potraživanja je pet godina u smislu odredbe čl. 371. ZOO, a zastarni rok počinje teći od dana sklapanja ništavog pravnog posla što u konkretnom slučaju znači 30. lipnja 1993. Obzirom da je tužitelj tužbu podnio tek 2001. osnovan je prigovor zastare potraživanja s osnova stečenog bez osnove, jer je protekao rok od pet godina u smislu odredbe čl. 371 ZOO od sklapanja spornog ugovora i kada se u smislu odredbe čl. 361. st. 1 ZOO uzima da je zastarijevanje počelo teći.“. Dosljednom primjenom ovog shvaćanja, potraživanje tužitelja iz tužbe bilo bi pod zastarom, budući da sukladno tom shvaćanju petogodišnji zastarni rok počinje teći od dana sklapanja Ugovora o kreditu (27.03.2007.g.), a tužba je podnesena tek 18.02.2026.g. Nadalje, u odnosu na navodno ništetne odredbe o ulaznoj naknadi, tuženik ističe kako je ulazna naknada točno određen samim Ugovorom o kreditu u čl.5., stoga su navodi tužitelja koji se odnose na sporne odredbe ugovora o kreditu o ulaznoj naknadi potpuno paušalni i pogrešni, te da su uvjeti ugovora o kreditu, pa tako i uvjeti plaćanja naknade sasvim jasni i nedvosmisleni. Isto tako, a u odnosu na ulaznu naknadu, u ugovorima o kreditu potpuno je jasno navedeno kako se od iznosa kredita jednokratno plaća naknada za

obradu kreditnog zahtjeva od 2,99 % od iznosa odobrenog kredita, a koja je prihvaćena suglasnošću volja ugovornih stranaka. Tuženik ima pravo na navedenu naknadu upravo iz razloga što je isti kreditna institucija čija je djelatnost odobravanje kredita, a što je vidljivo iz dostavljene sudske prakse. Slijedom navedenog, da su sporne odredbe dovoljno jasne i razumljive odnosno uobičajene za ugovor o kreditu, te su ih korisnici mogli očekivati prema samoj formulaciji teksta ugovora. Osim toga, tuženik ističe i da je člankom 1112. stavkom 1. ZOO-a propisano da tko izvrši isplatu znajući da nije dužan platiti, nema pravo zahtijevati vraćanje, osim ako je zadržao pravo na povrat, ako je platio da bi izbjegao prisilu ili ako isplata duga zavisi od ispunjenja uvjeta. Dakle, sve kada bi se i uzelo da su ugovorne odredbe koje su predmet ovog postupka iz bilo kojeg razloga ništetne, kako to potpuno neutemeljeno i bez pravnog i činjeničnog uporišta navodi tužitelj, potpuno je razvidno da tužitelj ne bi niti imao pravo na povrat navodno stečenog bez osnove. Naime, ako bi se i uzelo da su ugovorne odredbe o naplati naknade iz bilo kojeg razloga ništetne, onda one mogu jedino biti ništetne ex tunc, dakle od trenutka sklapanja predmetnog ugovora. To znači da je tužitelj prilikom plaćanja ulazne naknade znao da istu eventualno ne bi bio dužan platiti, ali nije zadržao navodno pravo na povrat, slijedom čega je sasvim razvidno da tužbeni zahtjev tužitelja, kojim traži povrat navodno stečenog bez osnove, nikako nije i ne može biti osnovan. Pored svega iznesenog, tuženik opreza radi ističe prigovor zastare navodnog potraživanja tužitelja. Dakle, potpuno je jasno da sve kada bi i postojalo bilo kakvo potraživanje tužitelja prema tuženiku, a što ovdje nikako nije slučaj, potpuno je jasno da bi isto bilo zastarjelo. Tužitelj smatra da je njegovo potraživanje navodno „dospjelo“ danom plaćanja navedene na zakonu osnovane naknade tuženiku. Obzirom da je tužba u ovom postupku podnesena dana 18.02.2026.g. potpuno je jasno da je navodno potraživanje tužiteljice prema tuženiku u svakom slučaju zastarjelo. Naime, člankom 225. ZOO-a jasno je propisano: „Tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.“ Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i obvezati tužitelja naknaditi tuženiku troškove parničnog postupka.

3.Radi utvrđenja odlučnih činjenica za rješenje ovog spora sud je proveo dokaze tako što je izvršio uvid u rješenje Općinskog suda u Osijeku, br. R1 Ob-491/2017 -13 od 24.11.2017. (djelomično oduzimanje poslovne sposobnosti), Rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Verice Rok iz Osijeka, kao sudskog povjerenika Općinskog suda u Osijeku posl. broj:O-44/12, UPP-OS-9/12 od 29.2.2012., Rješenje o naknadno pronađenoj imovini od 28.12.2023.,Ugovor o kreditu, Obavijest o naplati interkalarnе kamate, Prikaz prometa računa iz arhive za period od 01.01.2007-do 31.12.2018., Rješenje Centra za socijalnu skrb Osijek od 5.veljače 2018., te saslušao I-tužiteljicu u svojstvu stranke-

4.Uvidom u Ugovor o kreditu broj: 070326148161 AE. broj 26.3.2007. utvrđeno je da je sklopljen između prednika I i II-tužiteljice sada pok. Mudri Ivana iz Višnjevca, Navedenim ugovorom tuženik je odobrio korisniku kredita kredit u iznosu od 7.900,00 CHF, u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB važećem na dan korištenja kredita. Kredit je odobren na rok od 7 godina, a otplata se vrši u 84 jednaka mjesečna anuiteta (čl.2). Člankom 5. ugovoreno je da korisnik kredita se obvezuje platiti za odobravanje kredita (troškovi obrade zahtjeva, skrbi oko osiguranja i rezerviranja sredstava, kao i administrativnih i drugih radnji) - jednokratno 2,99% od iznosa odobrenog kredita,

unaprijed, a najkasnije prije korištenja odobrenog kredita.

5.Navedeni ugovor solemniziran je po javnom bilježniku Lidiji Perić iz Osijeka broj OU- 504/ 2006, dana 8. ožujka 2008. (stranica 15 spisa).

6.Nije sporno da je po predmetnom ugovoru o kreditu naplaćena naknada za trošak kreditne usluge u iznosu od 1.075,55 HRK (stranke 19 spisa).

7.I i II-tužiteljice aktivno su legitimirane za podnošenje tužbe u ovoj pravnoj stvari kao zakonski nasljednici iza pok. korisnika kredita Ivana Mudri (Rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Verice Rok iz Osijeka, kao sudskog povjerenika Općinskog suda u Osijeku posl.broj:O-44/12, UPP-OS-9/12 od 29.2.2012., Rješenje o naknadno pronađenoj imovini od 28.12.2023. - stranica 8,11 spisa).

8. I-tužiteljica Nediljka Mudri, saslušana u svojstvu stranke izjavila je da je supruga sada pok. Mudri Ivana koji je preminuo 2011. godine. Njezin suprug je bio slabog zdravstvenog stanja, trebala su mu sredstva za kupovinu automobila, te je išla zajedno s njim u banku radi podizanja kredita. Ne može se točno sjetiti koje je godine to bilo, da li 2007. 2008 ili 2009. godine. Njezin suprug je išao u više banaka, ali je najpovoljniji kredit bio u OTP banci. Išla je zajedno sa suprugom u banku gdje je izrazio želju za podizanje kredita, te su ponovno nakon toga išli drugi ili treći dan u banku. Zna da je suprug dobio ugovor koji je pročitao. Suprug kada je ugovor pročitao je rekao kako drugog izbora nema i da želi ići taj automobil kupiti. Odgovarala im je rata kredita. Ne sjeća se da se uopće razgovaralo o naknadi prilikom podizanja kredita. Ne sjeća se da je išta plaćeno na ime naknade. U vrijeme podizanja ugovora o kreditu, suprug je radio u Šibicari. Nije imao privatnu firmu niti obrt. Sredstvima kredita suprug je kupio automobil. S obzirom da je bio slabog zdravstvenog stanja te su imali bolesno dijete, vozio ju je u banku da uplate rate. Kada je suprug umro 2011. godine, nakon toga je ovaj kredit otplatila. Temeljem rješenja o nasljeđivanju kćer Mudri Tatjana i ona nasljednici na predmetnom potraživanju. Ne sjeća se da li je prilikom isplate kredita iznos kredita umanjen na ime naknade Ugovor je čitao samo suprug (stranica 39 spisa).

9.Odredbom čl.322 ZOO propisano je da je ništetan ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neki drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

10.Odredbom čl. 324. ZOO propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe, i ako ona nije bila uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog kojeg je ugovor sklopljen (st.1.),ali će ugovor ostati valjan čak i ako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora u slučaju kad je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje (st.2.).

11.Temeljem odredbe čl.327. ZOO na ništetnost sud pazi po službenoj dužnosti i na nju se može pozivati svaka zainteresirana osoba, a odredbom čl. 328. ZOO propisano je da pravo na isticanje ništetnosti se ne gasi.

12.Odredbom čl. 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003) propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se

nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema stavku 2. navedenog članka smatra se da se o pojedinoj odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca. Člankom 87. stavak 1. navedenog zakona propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

13. Dakle, u konkretnom slučaju imajući u vidu sadržaj odredbe čl. 5. predmetnog ugovora o kreditu kojom je određeno da korisnik kredita se obvezuje platiti za odobravanje kredita (troškovi obrade zahtjeva, skrbi oko osiguranja i rezerviranja sredstava, kao i administrativnih i drugih radnji) - jednokratno 2,99% od iznosa odobrenog kredita, unaprijed, a najkasnije prije korištenja odobrenog kredita, za navesti je da navedenim ugovorom nisu ugovoreni parametri za procjenu i izračun troškova za odobravanje kredita, a koja naknada je određena paušalno kao postotak od iznosa kredita, te je evidentno da plaćeni iznos u konkretnom slučaju nije odraz stvarnih troškova odnosno štete koju je tuženik navodno trpio u svezi odobravanja kredita iz čega slijedi da kod sklapanja ugovora o kreditu, a niti kod određivanja i naplate troškova za odobravanje kredita tuženik te troškove odnosno navodno postojanje štete nije uopće izračunavao, niti procjenjivao tj. njezino postojanje, stvarni obim i visina nisu niti bili utvrđeni, te u plaćenom iznosu evidentno nije obračunata stvarna šteta, te tuženik nije dokazao da je pojedinačno pregovarano o spornoj odredbi, niti da plaćeni iznos odgovara stvarno pruženim uslugama i eventualno nastalim troškovima.

14. S obzirom na izloženo, te da je predmetni Ugovor sačinjen na obrascu koji je unaprijed pripremio tuženik, te da iz provedenih dokaza proizlazi da se o predmetnoj odredbi o trošku za obavljanje bankarskih usluga nije pregovaralo, niti je tuženik dokazao da je potrošač faktički mogao utjecati na njezin sadržaj, s posljedicom da je tuženik pokazao spremnost promijeniti sadržaj navedene odredbe, a što je protivno načelu savjesnosti i poštenja i uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, to je takva odredba nepoštena, pa stoga i ništetna, s napomenom da tuženik nije dokazao da je imao ikakve troškove za odobravanje kredita. Stoga je osnovan tužbeni zahtjev za isplatu utuženog iznosa koji je prednik tužiteljica platio na ime naknade za odobravanje kredita, sa zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja do isplate (čl. 1115. ZOO; čl. 29. ZOO). Naime, s obzirom da je u postupku utvrđeno da je predmetna odredba ugovora o kreditu u dijelu o obvezi troškova za odobravanje kredita ništetna, uz nespornu činjenicu da je tuženik sastavljač predmetnog ugovora o kreditu (ugovor pisan na obrascu koji je unaprijed pripremio tuženik; čl. 3. Direktive vijeća 93/13/EEZ), proizlazi da je tuženik nepošteni stjecatelj, te je dužan platiti zateznu kamatu od dana stjecanja (VSRH broj Rev-1051/2023-2 od 3. travnja 2024., Županijski sud u Splitu broj GŽ-3322/2024-2 od 1. prosinca 2024.).

15. U odnosu na prigovor zastare za navesti je da temeljem odredbe čl. 215. st. 1. ZOO/05 zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

15.1. Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske, na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. donio je Zaključak koji glasi:

"Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora."

15.2. Stoga prigovor zastare u konkretnom slučaju nije osnovan.

16. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.1. ZPP.

16.1. Naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u ukupnom iznosu od 169,92 EUR, koji trošak se sastoji od troška zastupanja po punomoćniku odvjetniku za sastav tužbe po Tbr. 7.t.1 u visini od 25 bodova, sastav pisanog podneska od 10.04.2026. (Tbr. 8.t.1.) 25 bodova, te za zastupanje na ročištu kod suda 04.05.2026. (Tbr.9.t.1.) 25 bodova, koji trošak je određen u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, te troška sudske pristojbe na tužbu 6,64 EUR i presudu u iznosu od 13,28 EUR.

17. Na dosuđeni iznos troška tužiteljicama pripadaju zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a, čl.29. ZOO).

18. S obzirom da tuženik nije određeno zahtijevao trošak za povučeni dio tužbenog zahtjeva to mu taj trošak nije dosuđen.

19. S obzirom na izloženo, odlučeno je kao u izreci.

Osijek, 10.srpnja 2026.

SUDAC
Spomenka Rodić

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, u tri istovjetna primjerka, putem ovog suda nadležnom Županijskom sudu. Za stranku

koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude rok za žalbu teče od dana objave presude, a za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude.

DOSTAVITI:

-punomoćniku I i II -tužitelja

-punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-9b687**

Kontrolni broj: **0cee9-3e7c1-02949**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.